

Ο μακαριστός π. Κωνσταντίνος εξεμέτρησε τον βίο «εν χαρίσματι προσευχής» (Μητροπολίτης Γλυφάδας Παύλος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ,
Β. Β. & Β. ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ Π.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Κρήτης Κύριε Ειρηναίε,
Αγαπητοί μου Πατέρες,
Πενθηφόρε λαέ του Θεού,
Χριστός Ανέστη!

Αυτήν την πανίερη ώρα της εξοδίου Ακολουθίας του μακαριστού αδελφού και πολυφιλήτου συλλειτουργού πατρός Κωνσταντίνου, του επί δεκαετίες Εφημερίου αυτής της ζωντανής Ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Δικηγορικών Γλυφάδας, συμπροσεύχομαι μαζί σας ως Επίσκοπος της Τοπικής μας Εκκλησίας, εκπροσωπώντας συνάμα και τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Κύριο Βαρθολομαίο, ο οποίος μόλις πριν από λίγες εβδομάδες είχε επισκεφθεί στην οικία του τον προκείμενο νεκρό.

Ο πατήρ Κωνσταντίνος, γεννημένος και μεγαλωμένος «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» στην Βασιλίδα των Πόλεων, διατηρούσε άρρηκτους πνευματικούς δεσμούς με την τροφό Εκκλησία του Φαναρίου, διακτίνισε όμως την γεμάτη αγάπη καρδιά του και την αφοσίωσή του στον Χριστό, στην Οικουμενική διάσταση της Ορθοδοξίας. Κάτω από την καθοδήγηση Πνευματοκινήτων Αγιορειτών Γερόντων (όπως για παράδειγμα του Οσίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτου), φοίτησε σε φροντιστήρια Αγιωσύνης, σε Σχολές Θεολογικές και Οικονομικές, και περάτωσε τις σπουδές του σε φημισμένα ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια, για να αναλάβει στη συνέχεια την διακονία του πονεμένου και κουρασμένου συνανθρώπου.

Ιεουργώντας καθημερινώς το Άχραντο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, το Ιερό Θυσιαστήριο αναδείχθηκε γι' αυτόν η ανεξάντλητη πηγή της ζωής, από την οποία εκατοντάδες εκατοντάδων Χριστιανών εδέχθηκαν τα ζωοποιά νάματα της Εκκλησίας μας. Μυσταγωγός της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος, edίδασκε στην πράξη τον ευαγγελικό λόγο, απάλυνε τον κάματο του νυχθημέρου, και άνοιγε ως καλός Ποιμένας «πύλας Παραδείσου» στις ψυχές των μετανοούντων. Με ποικίλους τρόπους, πρωτοποριακούς και παραδοσιακούς, σκόρπιζε με ζήλο ιεραποστολικό

στην Ελλάδα και στο εξωτερικό την Αλήθεια του Ευαγγελίου, τη θεολογία των Αγίων Πατέρων, τη σοφία των συγχρόνων Γεροντάδων, ακούραστα και πρόσχαρα, με απλότητα και υπευθυνότητα, με διάκριση και ταπείνωση.

Με τέτοια ενάρετη και ευάρεστη στον Θεό διαγωγή, πορεύθηκε επί της γης «ποιήσας και διδάξας», αναγνωριζόμενος υπό πάντων ως κανόνας προσευχής, προσφοράς, αγάπης και θυσίας, εξεμέτρησε τον βίο «εν χαρίσματι προσευχής» και ήδη πορεύεται εν κόλποις Αβραάμ και Ιακώβ μετά των Δικαίων και των Αγίων. Όσοι αυτήν την ώρα συμπροσευχόμαστε εδώ εμπρός στο σεπτό σκήνωμα του πολυσεβάστου μας πατρός Κωνσταντίνου, Επίσκοποι και Ιερείς, κληρικοί και λαϊκοί, συγγενείς και φίλοι, ενορίτες και πνευματικά του παιδιά, και δεόμεθα υπέρ αναπαύσεως της μακαρίας αυτού ψυχής, ας προσευχηθούμε προς τον δομήτορα της Εκκλησίας μας, τον Κύριο και Θεό μας, και ας Τον παρακαλέσουμε, οι κόκκοι της πνευματικής σποράς του αιδίου Πατρός να βλαστήσουν και να καρποφορήσουν στη Βασιλεία του Θεού, μια Ευλογημένη Βασιλεία, στην οποία ήδη, με τη χάρη του Θεού, βαδίζουμε.

Ας είναι αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστε αδελφέ και συλλειτουργέ ημών. Μη μας λησμονείς από το Επουράνιο Θυσιαστήριο.

Καλή Ανάσταση!